

Digue'm, què penses fer amb la teva
preciosa, salvatge, única vida?

– Mary Oliver, “The Summer Day”, *House of Light*, 1990

Per a l'Arn,
el meu conseller, company de
navegació i amic que m'ha ajudat a
aplegar aquest llibre i treure'l del caos
de la meva ment.

OLIVER JEFFERS

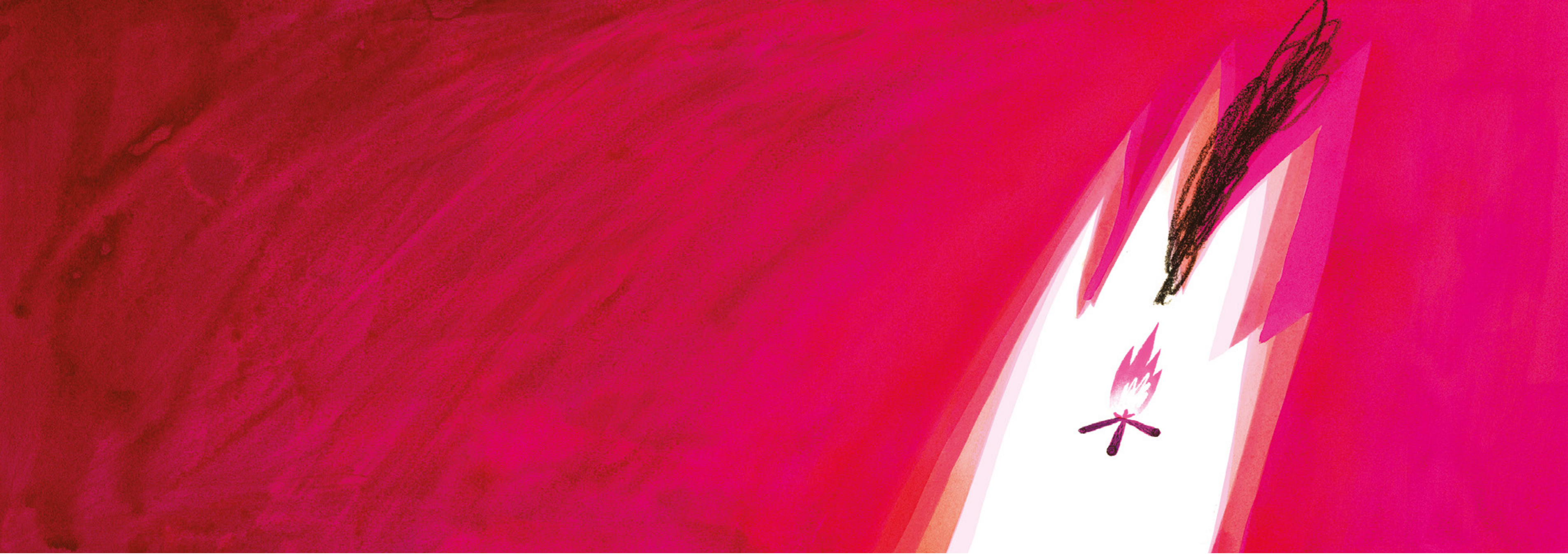
TORNAR A COMENÇAR

Andana
editorial

On vam començar?

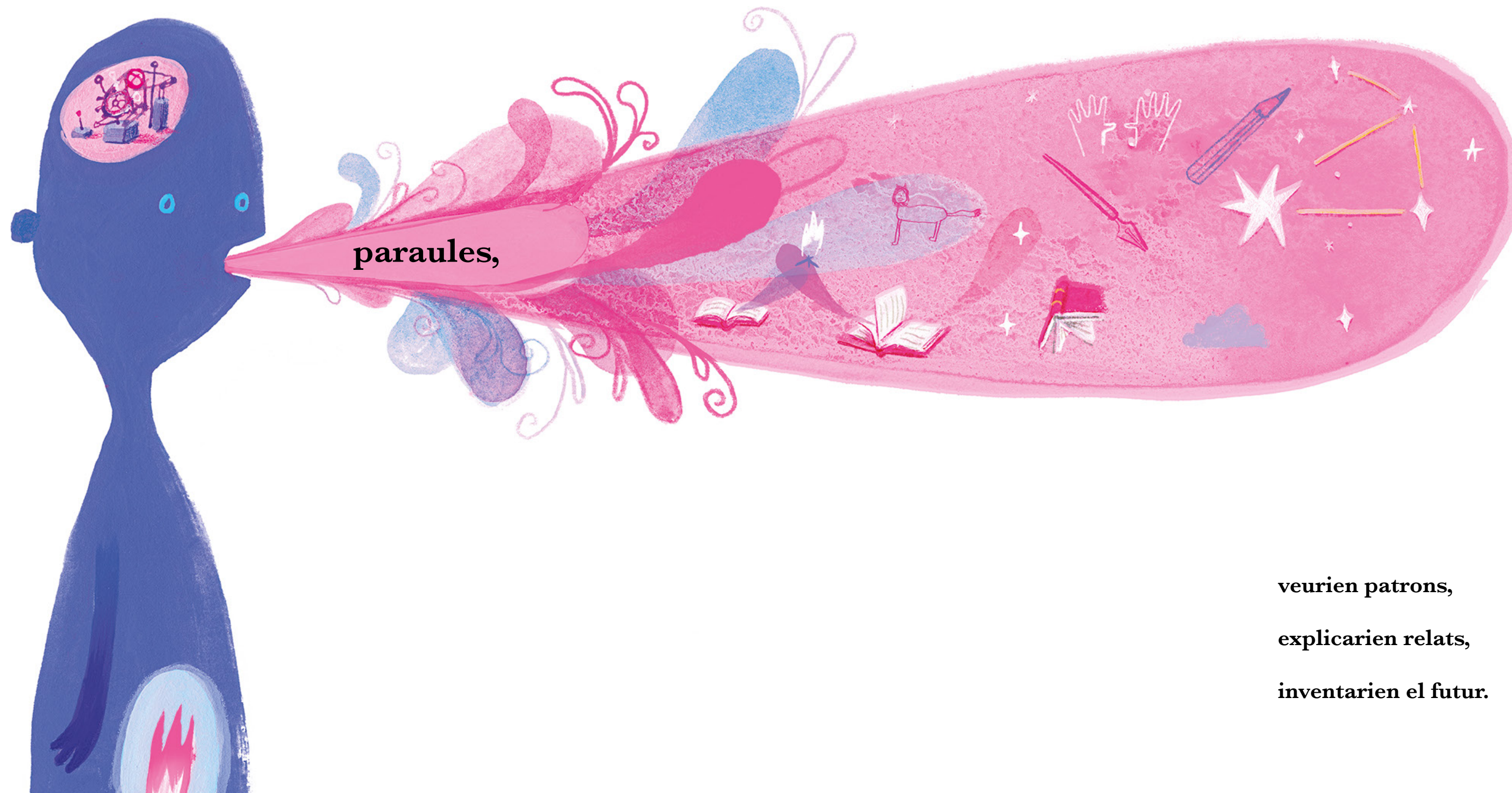
Amb foc, suposo.

La sorpresa
i la seguretat del
foc van canviar-nos
el camí com
una explosió.

Ens va fer pujar
de categoria,
ens va alliberar
l'energia de la
panxa per als...

cervells, que crearien

paraules,

**veurien patrons,
explicarien relats,
inventarien el futur.**

No. Un moment.

Vam començar abans.

Vam començar amb les mans

(d'alguna manera havíem d'encendre els focs!).

Vam agafar brossa, la vam
ajuntar i vam fer eines.

Un pal i una pedra lligats
junts es van convertir
en un martell.

Més endavant també van arribar

una roda,

una barrina,

un telèfon...

...un coet per anar a l'espai.

**Vam fer servir aquestes coses
al principi,
simplement per sobreviure.
Després per explorar,
després per controlar**

i després per jugar.

**Per primera vegada
teniem temps.**

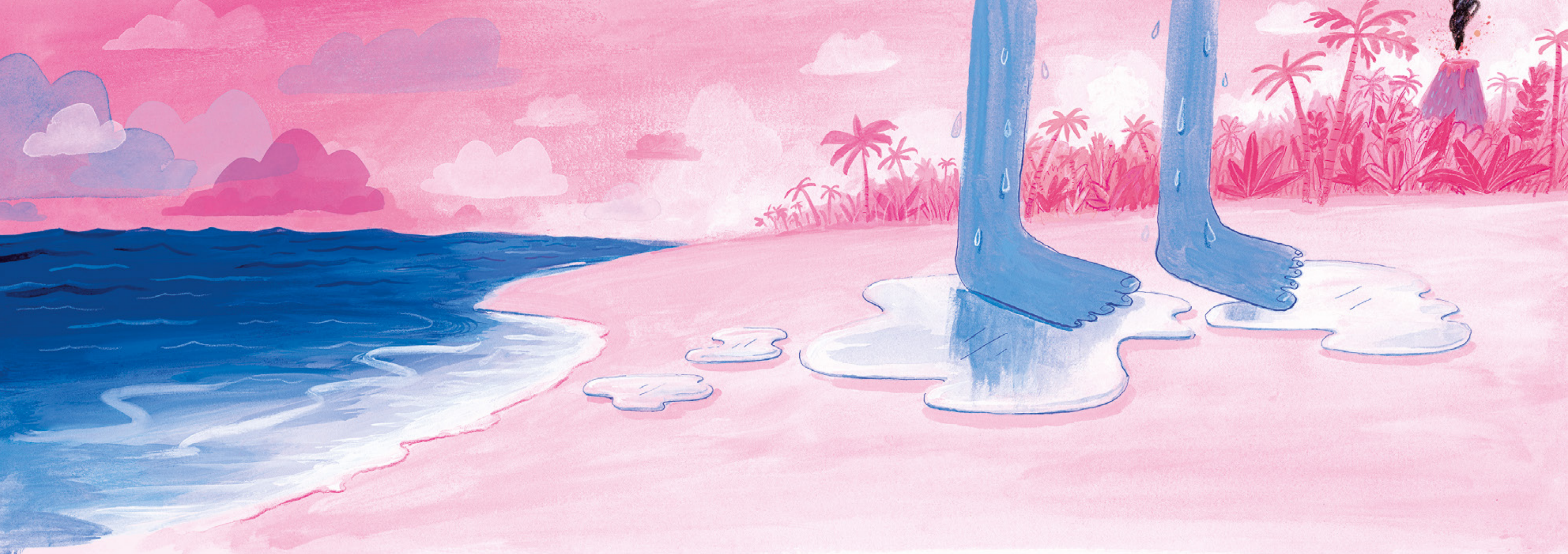
**Temps per
contemplar la
bellesa,
per fer coses pel
plaer de fer-les.**

**Viure sense
pensar en
la mort.**

No. Un moment. De fet

vam començar encara abans.

Quan vam sortir a terra ferma,

ens vam plantar sobre dos peus,

en vam posar un davant de l'altre i vam anar caminant.